

Ποιμαντική Έπίσκεψις στο Άργινο

ΤΗΝ Κυριακή Ε΄ Νηστειῶν, 31.3. 2008 ἐκ.ἡμ., τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης πραγματοποίησε ποιμαντική ἐπίσκεψις στο Ἱερό Μετόχιο τῶν Ἁγίων Πάντων στὰ Σφυρέϊκα, πλησίον τῆς πόλεως τοῦ Ἁργινίου στήν Αἰτωλοακαρνανία, ὅπου ἐλειτούργησε μέ τόν Ἐφημέριο-Υπεύθυνο Αὐτοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Ἀθανάσιο Ἀγιοκυπριανίτη. Στήν ἀρχιερατική αὐτή Θεία Λειτουργία παρέστη μεγάλο πλῆθος εὐσεβῶν ἀπό τὸ Ἁργίνο, ἀλλά καί ἀπό ἄλλες περιοχές.

* * *

Στὸ θεῖο Κήρυγμα, ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου μετέφερε πρωτίστως τὶς εὐχές τοῦ ἀσθενοῦντος Σεβασμ. Μητροπολίτου ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ, ὁ ὁποῖος μάλιστα κατάγεται ἀπὸ τὴν πόλι τοῦ Ἁργινίου.

Ἐτόνισε δὲ ἐν συνεχείᾳ, *στο πρώτο μέρος τῆς Ὁμιλίας του, τὶς ἀρχές τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας παρουσίας καὶ διακονίας στήν περιοχή αὐτὴ καὶ τὴν φιλειρηνική μας διάθεσι καὶ δρᾶσι, ἐφ' ὅσον ὡς ἀποτειχισθέντες ἀπὸ τοὺς Καινοτόμους εἴμεθα ἢ ἄμυνα κατὰ τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἢ ὁποία ἐξαπλώνεται ὄλο καὶ περισσότερο, ἀγωνιζόμενοι γιὰ τὴν εἰρήνη καὶ ἔνωσι τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ Ὁρθοδοξίᾳ, καὶ ἀποτελοῦντες τόπο καταφυγῆς ὅσων καλοπροαιρέτων συμφωνοῦν μέ τὴν μετριοπαθῆ τοποθέτησί μας, πονοῦν τὴν Ἐκκλησία, καὶ ἀγωνιοῦν ὑγιᾶς γιὰ τὴν σωτηρία τους.*

Μέσα στὰ πλαίσια τοῦ ἀντιαιρετικοῦ καὶ ὁμολογιακοῦ ἀγῶνος μας δὲν εἴμεθα φιλοπόλεμοι καὶ δὲν ἐπιθυμοῦμε νὰ δημιουργοῦμε ἐντάσεις. Ἐπίσης, δὲν ἀντιποιοῦμεθα δικαιωμάτων Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὥστε νὰ προβαίνουμε σὲ κρίσεις καὶ καταδίκες, δὲν φανατιζόμεθα οὔτε φαρισαῖζουμε, ἀλλὰ διακονοῦμε ταπεινῶς τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως ἐν Ἀληθείᾳ καὶ Ἀγάπῃ. Διακηρύσσουμε ὅτι ἡ Ἀκαινοτόμητος Πίστις τῆς Ἀληθείας ἀποτελεῖ τὸ Θεμέλιο τοῦ Οἰκοδομήματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἀπαραίτητη προϋπόθεσι τῆς εὐλογημένης Ἐνότητός της. Μέχρι νὰ παύσῃ ἢ ὑφισταμένη ἐκκλησιαστικὴ

διαίρεσις μὲ τοὺς Καινοτόμους ἀδελφούς τοῦ νέου ἡμερολογίου, ἐφ' ὅσον θὰ ἐκλείψουν οἱ αἰτίες τοῦ χωρισμοῦ, ἐμεῖς, ὡς Ἐνιστάμενοι Ὁρθοδόξως, θὰ συνεχίζουμε σταθερά, Χάριτι Θεοῦ, τὴν χαραχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κ. Κυριανοῦ πορεία, θὰ φυλάξουμε τὴν ἱερὰ Παρακαταθήκη τῆς Ἀληθείας καὶ θὰ τὴν διαδίδουμε μὲ κάθε τρόπο, ἔστω καὶ ἂν οἱ πολλοὶ ἀντιτίθενται, δυσανασχετοῦν καὶ λυποῦνται. Αὐτὸ ἄλλωστε ὑπαγορεύει ἡ εὐθύνη μας ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ ἡ ποικιλότης καὶ πλουσιοπάροχη εὐλογία τοῦ ἔργου, τὸ ὅποιον δὲν εἶναι τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας οὔτε ἰδικό μας, ἀλλὰ Ἔργο Θεοῦ, θεοφύτευτο καὶ θεοβράδευτο.

Ἡ σωτηρία μας ἐπιτυγχάνεται μέσα στὸ Μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας, τὴν Πηγή τῆς Χάριτος καὶ Εὐλογίας στὸν κόσμον. Ἡ Ἐκκλησία θεμελιώνεται στὸν Χριστό, ὁ Ὅποιος εἶναι ἡ μόνη Ἀλήθεια. Τὸ πλέον σημαντικό καὶ περιζήτητο εἶναι ἡ κοινωνία μας μετὰ τῆς Κεφαλῆς τοῦ Σώματος καὶ μετὰ τῶν Ἀληθινῶν Μελῶν Αὐτοῦ, μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Πρωτοτόκων, μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἀγίων.

Ἄν οἱ σύγχρονοι ἐκκλησιαστικοὶ ἡγέτες χαράζουν νέες ὁδοὺς, κηρύσσουν νέες δοξασιές καὶ ἐφαρμόζουν νέες πρακτικές, ὅπως συμβαίνει μὲ τὴν οἰκουμενιστικὴ παναίρεσις, ἐμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ τοὺς ἀκολουθήσουμε καὶ προβαίνουμε σὲ διακοπὴ κοινωνίας μὲ αὐτούς, ἀλλὰ καὶ μὲ ὅσους δὲν συμφωνοῦν μαζί τους, ὅμως τοὺς ἀκολουθοῦν καὶ εἶναι ἓνα σῶμα μὲ αὐτούς, ὥστε νὰ διατηρήσουμε καὶ διαφυλάξουμε τὴν ὄντως σωτηριώδη Κοινωνίαν.

Ἐπίσης, στὸ δεύτερο μέρος τῆς Ὁμιλίας, ἀνέπτυξε τὴν εὐαγγελικὴν περικοπὴ τῆς Κυριακῆς περὶ τοῦ «ποτηρίου» καὶ τοῦ «βαπτίσματος» τοῦ Χριστοῦ, τὰ ὁποῖα ὑπέστη γιὰ τὴν Σωτηρία μας, ἐφ' ὅσον μᾶς ἐξαγόρασε δι' αὐτῶν καὶ μᾶς καλεῖ νὰ τὰ ὑποστοῦμε καὶ ἐμεῖς, προκειμένου νὰ συμμετάσχουμε τῆς Δόξης Του.

Ἡ Ὁδὸς τοῦ Χριστοῦ εἶναι Ὁδὸς διακονίας καὶ θυσίας καὶ ὄχι ἐξουσιαστικότητος καὶ βίας. Ὁ πρῶτος γιὰ τὸν Θεὸ εἶναι ὁ ἔσχατος τοῦ κόσμου τούτου.

Στὰ δεξιὰ Του καὶ στὰ ἀριστερά Του στὴν Βασιλεία Του ἴστανται ἡ Κυρία Θεοτόκος καὶ Παναγία Μητέρα Του, καὶ ὁ Τίμιος Πρόδρομος, ὡς Βαπτιστὴς Του, Κήρυξ Μετανοίας καὶ Μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν. Ἡ Παναγία Θεοτόκος εἶναι ἡ Ἐγγυήτρια τῆς σωτηρίας μας καὶ ὁ Τίμιος Πρόδρομος μᾶς ὑποδεικνύει τὴν ὁδὸ τῆς σωτηρίας, πὺν εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς μετανοίας.

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος βοήθησε τὴν Ἁγία Μαρία τὴν Αἰγυπτία νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν ἄβυσσο τῆς ἀκολασίας, στὴν ὁποίαν ἦταν βυθισμένη, ὥστε νὰ προσκυνήσῃ τὸν Τίμιο Σταυρό, τὸ ὄργανο τῆς Θυσίας καὶ τῆς Σωτηρίας, καὶ τῆς ὑπέδειξε τόπο καὶ τρόπο σωτηρίας. Ὁ Τίμιος Πρόδρομος καὶ Βαπτιστὴς Ἰωάννης, στὴν Μονὴ τοῦ Ὁποίου ἡ Ἁγία ἐστάθμευσε καὶ ἀνεφοδιάσθηκε πνευματικὰ παρὰ τὸν Ἰορδάνη ποταμὸ πρὸ τῆς ἐξόδου τῆς στὴν φοβερὰ ἔρημο, ἦταν ὁ ἐμπνευστὴς τῆς μετανοίας τῆς καὶ τῆς ὑπερανθρώπου ἀσκήσεώς τῆς γιὰ τὰ ὑπόλοιπα 47 ἔτη τοῦ βίου τῆς.

Ἡ Ἁγία Μαρία, στὴν ἔρημο, ἔφθασε ἀπὸ τὸ βάθος τῆς ἀπωλείας τῆς πορνείας στὸ ὕψος τῆς θεώσεως καὶ σωτηρίας καὶ ὑποδεικνύει πλέον σὲ ὄλους μας ἀληθινὴ καὶ σωστικὴ μετάνοια, καὶ μᾶς ἐνσταλάζει ἐλπίδα.

Τέτοια ἐλπιδοφόρα μετάνοια ἐπέδειξε πρὸ μισοῦ περίπου αἰῶνος, ὅπως μᾶς ἐδιηγείτο ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας καὶ ὅπως διαβάζουμε σὲ βιβλιάριο περὶ τοῦ Ἱεροκλήρκος Ἀγρινίου π. Βενεδίκτου Πετράκη, καὶ κάποια διαβόητη πόρνη τοῦ Ἀγρινίου, ἡ ὁποία μετενόησε καὶ ἔζησε ὑποδειγματικὰ μὲ ἄσκησι καὶ καθαρότητα στὸ Κοιμητήριο τῆς πόλεως, ἐκπλήσσοσα τοὺς πάντας μὲ τὴν μεταστροφή τῆς. Αὐτὴ, σὺν τοῖς ἄλλοις, ἐστήριξε στὴν ὁδὸ τῆς ἀγνότητος μία ὁμορφὴ ἀνηψία τῆς, 24 ἐτῶν, ἀπὸ τὸ χωριὸ Καλύβια Ἀγρινίου, γιὰ νὰ μὴ παραστρατήσῃ καὶ ἀπολεσθῇ. Ἡ κόρη ἦταν πράγματι εὐλαβὴς καὶ θεοφοβουμένη καὶ ἀπεδείχθη γῆ καλὴ καὶ ἀγαθὴ. Ὅταν κάποιος ἀσελγὴς νέος, ὁ ὁποῖος ἐπιβουλεύεταν τὴν ἀγνότητά τῆς, τῆς ἐπιτέθηκε κάποτε μὲ ἀνήθικους σκοπούς, τὸν ἀπέκρουσε ἀποφασιστικὰ ἔστω καὶ ἂν τὴν ἐφοβέρισε μὲ μαχαίρι. Ἡ ἀγνὴ κόρη προτίμησε τὸν μαρτυρικὸ θάνατο,

παρά την ἀτίμωσι. Τὴν βροῆκαν σφαγμένη με 24 μαχαιριές στὸ σῶμα, ὅσα ἦταν καὶ τὰ χρόνια τῆς νεότητός της!...

Αὐτὴ ἡ σύγχρονη Παρθενομάρτυς ἄς ἐμπνέη τοὺς νέους καὶ τὶς νέες, ὅσους ἐλαχίστους ἀπέμειναν τηροῦντες «τὰ ἱμάτιά των» μέσα στὸν φοβερὸ καύσωνα τῆς σαρκολατρίας.

Ἡ Κυρία Θεοτόκος εἶναι Τεῖχος τῶν Παρθένων καὶ ὁδηγεῖ στὴν Μετάνοια ὅσους παραστρατημένους ζητοῦν θεομὰ τὴν ἄμαχο βοήθειά Της. Ἡ δὲ Ἁγία Μαρία ἢ Αἰγυπτία ἀποτελεῖ ἔμπρακτο καὶ ἐλπιδοφόρο ὑπόδειγμα μετανοίας. Ὅπου καὶ ἂν ἀνήκουμε, ὅπως καὶ ἂν ζοῦμε, ἔχουμε δυνατότητα προσφυγῆς, μετανοίας, μεταμορφώσεως καὶ σωτηρίας. Ἀμήν!

* * *

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, ἀκολούθησε Δεξιῶσις καὶ Σύναξις στὸ Ἀρχονταρῖκι τοῦ Ἱεροῦ Μετοχίου.

Ἐκεῖ, ἐνώπιον τῶν συγκεντρωθέντων εὐσεβῶν, ὁ Θεοφίλ. κ. Κλήμης εἶχε τὴν δυνατότητα νὰ διασαφήσῃ ἀκόμη περισσότερο θέσεις καὶ τῶν δύο μερῶν τῆς Ὁμιλίας του στὸν Ναό.

Ἐτόνισε καὶ πάλι τὸν ἐνωτικὸ χαρακτήρα τῆς ἐκκλησιαστικῆς διακονίας μας καὶ ὅτι ἐνῶ δεχόμεθα, χωρὶς προσηλυτιστικὴ διάθεσι, ὅσους μᾶς προσεγγίζουν καὶ ζητοῦν πνευματικὴ βοήθεια καὶ καθοδήγησι, δὲν σπεύδουμε ἀδιακρίτως καὶ ἀνεξετάστως νὰ τοὺς παράσχουμε τὸ μέγα Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Ἡ Θεία Κοινωνία παρέχεται κυρίως καὶ πρωτίστως σὲ ὅσους ἔχουν ὑποσχεθῆ διακοπὴ τῆς εὐχαριστιακῆς κοινωνίας τους μετὰ τὴν Καινοτόμο Ἐκκλησία τοῦ νέου ἡμερολογίου, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι λογικῶς, οὔτε βεβαίως καὶ πνευματικῶς, ὀρθὸ καὶ συνεπὲς νὰ συμμετέχη κάποιος ταυτόχρονα στὴν Εὐχαριστία δύο ἐκκλησιαστικῶν σωμάτων μὴ κοινωνούντων μεταξύ τους, μετὰ τὴν ἀφελῆ μάλιστα ἄποψι ὅτι «εἶναι τὸ ἴδιο»! Αὐτὴ ἡ «ἐξομοίωσις» εἶναι λανθασμένη, ἀπαράδεκτη, ἀλλὰ καὶ προσβλητικὴ γιὰ μᾶς.

Ἡ διαφορὰ μας δὲν εἶναι ἐπουσιώδης, ἀπλῶς γιὰ τὸ ἡμερολογιακὸ θέμα. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου ἦταν μόνον ἡ ἀπαρχὴ μιᾶς σειρᾶς μέτρων καὶ ἐνεργειῶν, ποὺ ὑπαγορευόταν ἀπὸ τὴν ἐκκλησιολογικὴ αἵρεσι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Ὁ Οἰκουμενισμὸς εἶναι τὸ μεγάλο πρόβλημα, διότι πλήττει θεμελιωδῶς τὴν Ἀλήθεια τῆς Πίστεως τῆς Ἐκκλησίας, ἐφ' ὅσον ἀναμειγνύει τὰ ἄμικτα, ἦτοι Ὁρθοδοξία καὶ Αἵρεσι, Φῶς καὶ Σκότος, Ἀλήθεια καὶ Πλάνη.

Δὲν εἶναι λοιπὸν δυνατόν Καινοτόμοι καὶ Ἀκαινοτόμητοι, Κοινωνοῦντες μετὰ τὴν αἵρεσι καὶ μὴ Κοινωνοῦντες, Διῶκτες καὶ Διωκόμενοι, Σιωπῶντες καὶ Ὁμολογοῦντες, Ἐφησυχάζοντες καὶ Ἀγωνιζόμενοι νὰ εἶναι τὸ ἴδιο πρῶγμα!

Ἐπίσης, σὲ ἄλλη συνάφεια, ἀνεφέρθησαν Θαύματα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου διὰ τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνος τῆς Προυσιωτίσσης, ἡ ὁποία ἔσωσε ἐπανειλημμένως τὴν πόλι τοῦ Ἀγρινίου ἀπὸ θανατηφόρες ἐπιδημίες.

Ἐγινε ἀκόμη ἀναφορὰ στὴν καλλιέργεια τῶν ἀρετῶν καὶ στὴν ἐπιδίωξι τῆς ὅσο τὸ δυνατὸν συχνότερας ἀξίας εὐχαριστιακῆς συμμετοχῆς, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ ἐπιστέγασμα τῆς ὅλης ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ὅλου ἀγῶνος τοῦ κάθε πιστοῦ. Ὁ ἴδιος ὁ διάβολος, ὅπως ὁμολογεῖ, φοβεῖται κυρίως τρία πράγματα: τὸ Βάπτισμα, τὸν Τίμιο Σταυρὸ καὶ τὴν Θεία Κοινωνία, ἡ ὁποία τοῦ εἶναι πιὸ φοβερὴ καὶ ἀπὸ τὸ πῦρ τῆς γεέννης!

Ἀκόμη, ἀπαντήθηκαν ἐρωτήματα σχετικὰ μὲ τὴν πρόσφατη προσέγγισι μετὰ τῶν λοιπῶν Ἀδελφῶν τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου.

* * *

Ἀκολούθησε πλούσια Τράπεζα ἀγάπης, στὴν ὁποίαν παρεκάθησαν δεκάδες ἐκ τῶν παρευρισκομένων πιστῶν, σὲ ἀτμόσφαιρα χαρᾶς καὶ ἀδελφосύνης.

Τέλος, ἔγινε ξενάγησις στοὺς ὠραία διαμορφωθέντας χώρους τοῦ Ἱεροῦ Μετοχίου, μὲ καταρράκτες κλπ., τοῦ Παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Βαρβάρου τοῦ Μυροβλύτου.

Ἐπρόκειτο γιὰ ἄλλη μία μεγάλη εὐλογία τοῦ Κυρίου τῆς Ἐκκλησίας καὶ Σωτῆρος τοῦ Σώματος, στὸν Ὅποιον πρέπει Δόξα καὶ Εὐχαριστία!

